

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év április hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 10.B.1053/2007/4. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az eljárásban felmerült 24.360,- (huszonnégyezer-háromszázhatvan) forint bűnügyi költségből 8.560,- (nyolcezer-ötszázhatvan) forintot köteles a vádlott az államnak megfizetni, a további 15.800,- (tizenötezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség az államot terheli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. március 6. napján kelt 11.B.370/2005/14. számú ítéletével a vádlottat az ellene hivatalos személyként elkövetett zsarolás büntettének vádja alól bizonyítékok hiányában felmentette és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla a 2007. szeptember 6. napján meghozott 1.Bf.88/2007/7. számú végzésével az ítéletet - megalapozatlanság, indokolási kötelezettség megsértése miatt - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Bíróság a 2007. november 7. napján kelt 10.B.1053/2007/4. számú ítéletével a vádlott bűnösségét hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettében megállapította. Ezért őt 1 év 4 hónap börtönbüntetésre, 80.000 Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette, a pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 5.000 Ft-onként rendelte egy-egy

napi fogházbüntetésre átváltoztatni. A bűncselekményből eredő 18.000 Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el és 24.360 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A fenti ítélet ellen a vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt felmentés céljából jelentettek be fellebbezést.

A védő írásban bizonyítási indítványt terjesztett elő. Beadványában a rendőrség Ford Tranzit gépjárművének vezetőjére hivatkozott, mivel ezideig nem esett szó, holott a helyszínen tartózkodott, láthatta, hallhatta az igazoltatást. Jelenléte, cselekvősege nem tisztázott, fényképe sem szerepelt a felismertetésre bemutatottak között. Ezért személyének megállapítását és tanúkénti kihallgatását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.16/2008/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő felszólalásában a bizonyítási indítványát fenntartotta. Miután azt az ítélőtábla - a később kifejtendő indokok alapján - elutasította, fellebbezését az ítélet megalapozatlansága okán, annak hatályon kívül helyezése és új elsőfokú eljárás lefolytatása iránt tartotta fenn.

Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság nem hallgatott meg mindenkit, aki a helyszínen volt. Nem derítette fel a gépkocsivezető személyét, így iratellenes az ítélet, hogy csak két rendőr volt jelen az intézkedésnél. A becenéven való megszólítás a helyszínen nem hangzott el, a feljelentésben sem szerepel, csak a nyomozás során a fényképek összeállításnál merült fel ez a név a sértett jelenlétében. A sértett zaklatott idegállapotát az is indokolhatta, hogy aznap megbukott egy vizsgán.

A védő érvelése szerint tovább kellene kerestetni azt a személyt, aki a körszakállt viselte, ahogyan a sértett az igazoltatót megjelölte. Ha a bíróság ezt a lényeges ellentmondást nem tudta tisztázni, úgy a vádlottat bizonyítottság hiánya miatt fel kellett volna menteni. Végző soron az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez. Előadta, hogy a sofőrök nem az ő osztályukhoz tartoznak, őket a gépkocsival a Szállító Osztálytól kapják.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítélőtábla védelmi perorvoslatok alapján bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a megismételt eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségét a Fővárosi Ítélőtábla hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásnak is megfelelően teljesítette.

A Fővárosi Bíróság minden olyan bizonyítékot feltárt és megvizsgált, amely szükséges volt az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez. A vádlott tagadásával szemben alaposan elemezte az intézkedés alá vont tanú különböző időpontokban tett vallomásait, feljelentésének módját és tartalmát. Megvizsgálta a szolgálatvezénylés és rendőri jelentések tartalmát, azt összevetette a járőr parancsnok tanú vallomásával. Tanúként meghallgat a vádbeli napon a kiindító parancsnokot és tanú 1-et, aki aznap az eligazítást tartotta a szolgálatvezénylésben szereplő rendőröknek. A Fővárosi Bíróság a bizonyítékok mérlegelése során részletesen, logikus érveléssel mutatta be, hogy az egyes bizonyítékok hogyan kapcsolódnak, a vallomások mely részletei támasztják alá a sértetti előadást. Nem kétséges, hogy a vádlott a tanú 2. csoportparancsnokkal az adott helyszínen tartózkodott, ahogyan ez a sértett feljelentését követően a rendőrségi szolgálati dokumentumokkal bizonyítást nyert. Az is igazolt, hogy őket erről a helyszínről átirányították, az utasítást rádión közölték a tanú 2-vel, aki a telefonálás alatt félre vonult. A sértett tanú a másik rendőr részéről végrehajtott intézkedés módját, tartalmát, a feltárt hiányosságokat, majd elengedésének körülményeit mindvégig egyezően vallotta. Ebben szerepel, hogy bukása miatt valóban ideges volt, a közúti ellenőrzés több szabálysértést vetett fel és ő nem is akart feljelentést tenni, mert kilátástalannak tartotta. Valószínűtlen, hogy a valójában a munkahelyi főnökére háruló szabálysértések és a hamis vád következményének kitette volna magát, ha az események nem történtek volna meg. Az is bizonyított, hogy az ellenőrzésben csak a járőrök vettek részt, közben pedig tanú 2. félrevonult. A tanú 2. a nyomozás során vallotta, hogy vele együtt tíz fő alkotta a csoportot. A Ford Transzitot vezető rendőrkollega a 10 fős csoportba nem tartozott bele, ő az intézkedésekben nem vett részt sem a Budapest, XIII. kerületben, sem az V. kerületben. Végig az volt a feladata, hogy egyfelől őket szállítsa, illetve miközben ők a szolgálatukat ellátják, addig neki a Ford Transzitra kellett vigyáznia. (Nyomozati iratok 69. oldal.) A tárgyaláson ezt a vallomását felolvasták, s a tanú ezt fenntartotta. Ezzel ellentétesen sem a sértett, sem a vádlott nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a sofőr bármilyen módon belefolyt volna az intézkedésükbe. Ezért felesleges volt a személyének megállapítása különösen oly módon, ahogyan a védő, mint az arcszörzet vizsgálata alapján lehetséges elkövetőt, felvetette.

Kétségtelen, hogy a sértett az eljárásban az intézkedő rendőr arcszörzetével kapcsolatban bizonytalanul és némileg ellentmondásosan nyilatkozott, míg a rendőri előjárók a vádlott borotvált megjelenése mellett vallottak. A Fővárosi Bíróság azonban helyesen nem tulajdonított ennek olyan perdöntő jelentőséget, mint amely a vádlott személye elleni vallomás lényegét elbizonytalanította, vagy megkérdőjelezte volna.

A sértett ugyanis a felismerésre bemutatott fényképek megtekintését megelőzően részletesen nyilatkozott, hogy miről ismerné fel azt a rendőrt, aki intézkedett és a pénztárcájából a 18-19 ezer Ft-ot kivette. Eszerint „viszonylag alacsony termetű, kicsit köpcös, körszakállas. Ha ezt a szakállt leborotválták, akkor is felismerném őt elsődlegesen a kerek arca miatt. Az arca kerekesebb volt, a szemei is normálisak”.

Ezután ismerte fel a vádlottban az őt igazoltató rendőrt az arcáról és a szeméről mégpedig úgy, hogy a haját letakarta, mintha sapka lenne rajta.

A sértett a helyszínen hallotta, hogy a telefonáló rendőr becenevén szólítja a vele szemben intézkedő rendőrt. A bizalmasabb becenév elhangzását alátámasztja, hogy az elöljáró is így szólította a tárgyaláson, és nem a hivatalosabb keresztnévvel. Összességében a bizonyítékok egyenkénti és egybevetett értékelése megfelel az iratok tartalmának, a sértetti felismerés megkérdőjelezésére, vallomásának elvetésére nem volt alap.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásban a bizonyítékok logikus mérlegelése alapján állapította meg a Fővárosi Bíróság, hogy a vádlott volt az a rendőr, aki az ott leírt időben és módon közúti járműellenőrzés alá vonta a sértettet, jogosítványa mellől 18 ezer Ft-ot kiemelt, majd a közúti szabályszegések megállapítása ellenére, az intézkedést megszakítva őt útjára engedte.

A tényállást azonban az ítéltábla az iratok tartalma alapján szükségesnek látta kiegészíteni a következőkkel. (Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont.)

Az ítélet 2. oldalán a személyi körülményekhez tartozóan:

- A vádlott rendőr törzsőrmester 2000. július 1. napján került a Készenléti Rendőrség, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat állományába, mint hallgató. 2001. július 1. napján nevezték ki járőrnek a II/2. Alosztály állományába. A Támogató alegységek alapozó képzését 2002. március 14-én végezte el. Törzsőrmesteri előreléptetését 2004. július 1. napján sorosan kapta meg. Az utolsó minősítése „alkalmas” eredménnyel zárult, valamint a 2004. évi teljesítmény értékelés során „megfelelő” minősítést kapott. (Szolgálati jellemzés nyomozati iratok 77. oldal.)
- Az ítélet 2. oldalán az utolsó bekezdést megelőzően, a tényállás kezdeteként a következőket rögzíti.

2004. december 15. napján reggel 9 órától este 21 óráig a REBISZ II/2. Alosztály állományából tanú 2. csoportparancsnok vezetésével 10 főből álló állomány párokba osztva látott el szolgálatot a Budapest, XIII. Kerület meghatározott területein. A csoportot a Szállítási Osztály által biztosított Ford Tranzittal szállították a szolgálatvezénylésben meghatározott párokban és helyszínekre. A Budapest, XIII. Kerület Fáy utca járőrterületére tanú 2. csoportparancsnokot és a vádlott rendőrtörzsőrmestert vezényelték, velük volt a gépkocsi és annak sofőrje is. A sofőr az intézkedésekben nem vett részt, feladata a szállítás és a gépkocsi őrzése volt. (Szolgálatvezénylés nyomozati iratok 41. oldal, tanú 2. vallomása nyomozati iratok 69. oldal.)

- A tényállás befejező mondatát az ítélet 3. oldal első bekezdését követően kiegészíti azzal, hogy tanú 2. rendőr törzsszázlós azért nem volt jelen az intézkedésnél, mert átirányításukról rádión beszélt a központtal. (4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal, a tanú 2. vallomása.)

Az előző kiegészítésekkel a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, így irányadó volt a felülbírálat során.

A védő megalapozatlanságot kifogásoló érvelése a bizonyítékok eltérő értékelését célozta. A felülmérlegelés azonban a tényállás megalapozottsága esetében kizárt a másodfokú eljárásban, a cselekmény és elkövetőjének kétségét felvető új bizonyíték nem merült fel. Ezért megalapozatlanság okán az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs alap.

Az irányadó tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége, cselekményének hivatalos személyként kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettként történt értékelése törvényes. Az ítéltábla a Fővárosi Bíróságnak a jogi indokolásban kifejtett álláspontjával egyetértett.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket és azok nyomatékát helytállóan jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetések összhatásukban megfelelően szolgálják a büntetés célját. Kiemelendő a lefokozás mellékbüntetés alkalmazása, amely a közélet tisztaságát, a rendőrség egészébe vetett bizalmat sértő cselekmény miatt feltétlenül indokolt volt.

Az ítélet további rendelkezései a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés kivételével ugyancsak törvényesek.

A bűnügyi költség tekintetében azonban tévedett a Fővárosi Bíróság, amikor az alapeljárás és a megismételt eljárás együttes, teljes költségét a vádlottra terhelte. A megismételt eljárásra a vádlott önhibáján kívüli okból került sor. Ezért az annak során a tanúk útiköltségeként felmerült 15.800 Ft bűnügyi költséget a Be.338.§ (2) bekezdése értelmében az állam viseli.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a fenti helyesbítéssel a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2008. év április hó 3. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 10.B.1053/2007/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.20/2008/6. számú végzésében foglaltak szerint 2008. április 3. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év április hó 3. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő